

ZAJÍMAVÉ PODNIKÁNÍ

Cítil dluh vůči mužům. Otevřel si v Praze lazebnictví

Lituji, že nemám vousy. Jsem na návštěvě v Thomas's Barbershopu, v pravém lazebnictví v centru Prahy, a pozoruji, jak majitel **Tomáš Kožíšek** pečuje o své zákazníky. Olejíček na změkčení, teplé zábaly, masáž obličejů, kolínská... a břitva!

Tomáš Kožíšek začal podnikat už v 90. letech, kdy si se společníkem otevřel kadeřnické salony. Pak se osamostatnil a vedl dvě studia – v Praze a Chebu. „Jak jsem stárnul, tak ve mně postupně zrála myšlenka otevřít si klasické holičství. Říkal jsem si, že jako starý kadeřník budu u křesla vypadat divně, ale jako starý holič v barbershopu, bych mohl působit stylově.“ vzpomíná podnikatel. Inspiroval se v zahraničí a jeho lazebnictví ve staroanglickém stylu vzniklo v centru Prahy před třemi lety. Dnes už má dva salony a zájem je velký.

Přišel jste s novou službou. Nebál jste se neúspěchu?

Ne, zní to divně, ale já jsem si otevřením klasického barbershopu splnil svůj sen. A u toho neuvažujete, jak dopadne. Dost lidí z mého okolí mi říkalo, že jsem blázen, když chci mít holičství v zemi, kde je tento obor pohřbený a většina chlapů se nechává stříhat doma od svých žen, strojkem. Říkal jsem si, že to prostě zkusím a udělám radost sobě a několika zákazníkům. Něco jako chlapi sobě.

Co bylo v začátcích nejtěžší?

Největším problémem bylo sehnat ideální místo. Měl jsem dost jasnou představu, a to je vždy komplikované. Nakonec se mi však podařilo najít vyhovující nebytový prostor v Navrátilově ulici v Praze.

Jaké služby vlastně nabízíte? Nejde jen o klasické holení...

Pečujeme o muže a jejich zevnějšek. Nabízíme klasické i módní stříhy, holení s napařením mokřím ručníkem, holení hlavy břitvou, úpravu chloupků v nose a uších a také obočí. Postupně naše služby rozšiřujeme, v poslední době jsou oblíbené peelingová masáž obličejů, parafinový zábal rukou a kompletní masáž hlavy, ramen, šíje a rukou.

Jaké jste stanovil ceny?

Náš ceník je nastavený tak, aby si službu mohl dopřát opravdu každý. V centru Prahy jsme nejlevnější. U nás nestříháme zákazníka hodinu jenom proto, abychom si pak řekli o devět stovek. Nemáme umělecké ambice, poskytujeme prostě službu na nejvyšší odborné úrov-

ni. Jsme zaměřeni na gentemana, který chce perfektní servis za rozumnou cenu. Například holení u nás stojí 490 korun, stříh 480 a parafin 150.

Jak si zákazníci na novou službu zvykali?

Když jsem v srpnu 2010 otevřel, mezi prvními zákazníky byli cizinci, kteří v Praze žijí a rozumějí tomu, co barbershop nabízí. Zpočátku tak naši klientelu tvořili ze 70 procent cizinci a ze 30 procent Češi. Chtěl jsem svůj salon odlišit od holičství, která stále můžete v tuzemsku vidět – i proto ten název v angličtině. Postupně začali chodit také Češi, kteří cestují a ze světa jsou na takové služby zvyklí. Dnes je poměr vyrovnaný.

A kdo je váš typický zákazník?

Muž, který bere péči o sebe vážně. Umí a chce si tu službu užít v prostředí, které je určené výhradně jemu, bez toho, aby se cítil divně, jak tomu často bývá v běžných salonech. Pokud to ale vezmu statisticky, a to je na tom nejzajímavější, tak našimi nejčastějšími zákazníky jsou ženy. Přestože se všude uvádí, jak k nám ženy nesmějí, jsou to právě ony, kdo nakupuje dárkové vouchery. Ty dají svým gentlemanům a ti k nám pak přijdou.

Říká se, že je těžké sehnat kvalitního zaměstnance. Jaké zkušenosti máte vy?

Obecně to těžké je, ale já si myslím, že kvalitního zaměstnance je třeba si vychovat. Nikdo se jím nenarodí, tím se stane až v prostředí, kde pracuje. První zaměstnanec jsem si rok před otevřením školil a trénoval. Dnes už se mi naštěstí hlásí dost zájemců, ze kterých si mohu vybírat. I tak ale procházejí důkladným tréninkem. Je to proto, že chci mít vysoký standard služeb. Přestože je každý jiný, jinak kreativní a komunikativní, chci, aby zákazníci měli jistotu, že servis bude vždy stejný.

Máte doslova mezinárodní tým.

V našem kolektivu máme Turka, nyní po zaškolení nastupuje Angličan a hlásí se nám ze zahraničí další. Nejlepší zkušenosti mám s cizinci a kluky, kteří pracovali ve světě. Multikulturní tým je dynamičtější a tvořivější. Práce je to ale z mého pohledu náročnější.

Foto: Lukáš Procházka, MAFRA

Lidé mi říkali, že jsem blázen, když chci mít holičství v zemi, kde je tento obor pohřbený a chlapi se nechávají stříhat doma. Měla to být radost pro mě a pár zákazníků. Něco jako chlapi sobě. >>>

V červnu jste otevřel svůj druhý salon na pražském Smíchově. Zájem je tedy velký?

V nadsázce říkám, že jsem druhý salon otevřel jen proto, abych se nemusel objednávat, když chci ostříhat. Ale fakt je, že to vyplynulo z poptávky klientů. U prvního salonu v Praze 1 je navíc problémem s parkováním a já chtěl zákazníkům nabídnout místo, kde budou mít komfort i po této stránce.

Nabízíte i franšizing.

Ano, od počátku jsem budoval koncept. Tvořil jsem technologii služeb, komunikační standardy, fungování salonu. Brzy bylo jasné, že se celý koncept dá lehce převést na franšizu. Obzvláště, když přišla poptávka. V lednu jsem jednal se zájemcem v Bratislavě, bohužel to nedopadlo. Pak se ozvali lidé z Brna, ale vše je zatím ve fázi přemýšlení.

Jak získáváte nové zákazníky? Máte nějakou reklamu, jste na Facebooku? Nebo stačí doporučení spokojených klientů?

V našem oboru je sdílení spokojenosti důležitá. Svým kolegům říkám, že nám nestačí spokojení zákazníci, to mohou být i jinde, my je potřebujeme nadšené, protože jen opravdu nadšený klient se o svou zkušenost podělí. Reklamu, kterou zadávám, mířím hlavně na podporu samotné značky. Facebook je součástí marketingu, ale tím spíše oslovujeme naše zákazníky, kteří kolem salonu tvoří zajímavou komunitu. Pak jsme aktivní také v charitativní akci Movember, která je zaměřena na boj proti rakovině prostaty. Ženy mají svá růžová trička, muži si nechají v listopadu narůst knír a změnou svého vzhledu dělají osvětu.

Specializujete se na muže, zůstane to tak i nadále? Jaké máte plány do budoucna?

Celých pětadvacet let profesní kariéry jsem věnoval ženám, teď to jsou muži. Pro ženy je služeb opravdu hodně. Kadeřnické a kosmetické salony jsou na každém rohu, nail studia také. Pro muže? Nic. Jen my. Cítím vůči nim obrovský dluh. Mým cílem je vybudovat silnou značku v oblasti služeb pro muže. Chtěl bych, aby muži měli návštěvu u holiče spojenou s Thomas's Barbershopem.

Kateřina Hovorková

PORADNA

Zaměstnavatel po mně chce práci přesčas. Mohu ji odmítnout ze zdravotních důvodů?

JUDr. Jan Kozubek
advokát z kanceláře
Becker a Poliakoff

Mohu odmítnout práci přesčas kvůli zdraví?

>>> Ano, ovšem při splnění některých podmínek. Práce přesčas může být nařízena nebo dohodnutá. K obojímu by mělo docházet výjimečně.

Zaměstnavatel může práci přesčas nařídít jen z vážných provozních důvodů, a to maximálně v rozsahu 150 hodin v kalendářním roce. Druhou podmínkou je, že nesmí za období 26 týdnů po sobě jdoucích činit v průměru více než 8 hodin v jednotlivých týdnech (v kolektivní smlouvě toto období může být sjednáno až na 52 týdnů). Nad tento rámec je možné práci přesčas se zaměstnancem jen dohodnout. Celkově tak může činit v kalendářním roce až 416 hodin. Do celkové výše maximálně přípustné doby práce přesčas se však nezapočítává ta, za kterou bylo zaměstnání poskytnuto náhradní volno.

Zatímco s prací přesčas, která by vám nebyla nařízena, souhlasit

neumíte a zaměstnavatel vás k ní nutit nemůže, u té nařízené to tak jednoduše není. Při splnění zákonných podmínek, tedy že jde o výjimečný stav a jsou k tomu vážné provozní důvody, je právem zaměstnavatele práci přesčas nařídít a povinností zaměstnance je ji vykonat, byť se mu to nelíbí či nehodí.

Samozřejmě jiná situace by byla, pokud by vám ve výkonu práce bránily zdravotní důvody. Pak ji máte právo odmítnout. Za práci přesčas je však možné si vybrat náhradní volno, takže doba odpočinku například mezi směny se tímto může i vám prodloužit.

Zaměstnavatel má povinnost zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci s ohledem na rizika možného ohrožení zdraví, popřípadě i života. Dále musí přizpůsobovat pracovní podmínky potřebám zaměstnanců, aby omezil působení negativních vlivů práce na jejich

zdraví. Za zmínku stojí i povinnost vytvářet zdraví neohrožující pracovní podmínky vhodné organizací bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Obávám se však, že vaše tvrzení, že ze zdravotních důvodů práci přesčas konat nemůžete, když ji jinak ve stanovené pracovní době bez problému zvládáte, zaměstnavateli stačit nemusí. Doporučoval bych tedy, abyste si ještě předtím, než práci přesčas odmítnete, opatřil lékařský posudek vydaný například závodním lékařem, z něhož by jasně vyplynulo, že ze zdravotních důvodů nemůžete pracovat denně více než osm hodin (případně ani ve dnech pracovního klidu, neboť práci přesčas lze nařídít při splnění zákonných podmínek i v tyto dny). Jinými slovy, že ze zdravotních důvodů nemůžete konat závěr lékařského posudku by měl zaměstnavatel respektovat.

Není vyloučeno, že bez jasného lékařského posudku by zaměstnavatel mohl považovat vaše odmítnutí konat nařízenou práci přesčas za neodůvodněnou výmluvu a za odmítnutí plnit vaše pracovní povinnosti, což by mohlo vést až k rozvázání pracovního poměru. Pokud byste tento posudek před odmítnutím práce přesčas neměl, dá se očekávat, že vás zaměstnavatel stejně sám pošle na mimořádnou lékařskou prohlídku.

Zákoník práce umožňuje zaměstnanci odmítnout výkon takové práce, o níž ví, že bezprostředně a závažným způsobem ohrožuje jeho život nebo zdraví. Takové odmítnutí v tomto případě nebude možné považovat jako nesplnění povinnosti zaměstnance. Nemyslím si však, že by se toto ustanovení dalo použít jako důvod pro odmítnutí práce, kterou jinak v řádné pracovní době konáte.

Napište nám a zeptejte se odborníků

Nevíte, na co máte v zaměstnání nárok, nejste si jisti, jaké pracovní podmínky vám musí zaměstnavatel poskytnout či v jakém případě může dát výpověď? Máte problémy s kolegy v práci či s nadřízenými, máte pocit, že jste diskriminováni kvůli svým názorům, věku či pohlaví? Nevyznáte se v klíčcích pracovního práva? Posílejte nám své dotazy, předáme je specialistům na pracovní právo a zodpovíme je v rubrice Poradna. Pište na adresu: prilohy@mfdnes.cz